

Για τον Στέλιο [Χατζηστέλιου]

00:38:19 Δίπλα μας είχαμε ένα παλικαράκι 18 χρονώ, αριστερός βέβαια πρέπει να 'ταν, δεν είχε κάνει και τίποτα φαντάζομαι εγώ τώρα, 18 χρονώ τι να κάνει ένα παιδί. Τον είχανε βάλει και Γραμματέα στη Κοινότητα, όπως σας είπα, που την είχαν δημιουργήσει τότε ή το '47 ή το '48. Τον κατηγορήσανε ότι... δεν ξέρω την κατηγορία, και προσπάθησαν πάρα πολύ, ο μπαμπάς μου μαζί με τον κ. Παραδέλλη, ήταν δικηγόρος, ή να τον βάλουν φυλακή! όχι να τον αθωώσουν, αλλά αυτός είπε ότι δεν αρνούμαι την ιδεολογία μου, δεν έχω κάνει τίποτα και τον στήσανε στον τοίχο. Και είναι το όνομά του εκεί πέρα στη Σωτηρία- δεν ξέρω έχετε πάει να δείτε αυτό το μνημείο ποτέ; Πρέπει να πάτε να το δείτε!

[-Δεν το έχω, δεν το έχω...]

Πρέπει να πάτε!

[-... δεν το συνδυάζω, πρέπει να 'το χω δει αλλά δεν ξέρω τι λέει.]

Ναι, είναι όλα τα ονόματα αυτών που μετά τοσο... το στρατοδικείο, που τα καταδίκάζαν σε θάνατο και τους σκοτώσανε. Και μετά από πολλά χρόνια, σ' αυτό το σημείο εγώ πήγα και το είδα, επειδή είναι ο Στέλιος, αυτό το παιδάκι, που δεν το θυμόμουνα, αλλά έτσι τιμή! στην οικογένειά του.

[- Ο Στέλιος, το επώνυμό του το θυμάστε;]

εεε Χατζή... Θα το θυμηθώ. [Παύση] Δεν μου 'ρχεται τώρα στη μνήμη. [-Δεν πειράζει.] Είναι Χατζή... αλλά τώρα... Χατζηστέλιου! Νομίζω! Αλλά επειδή ξέρω την οικογένειά του μπορώ να το επιβεβαιώσω, αν για άλλη ώρα, αν σας ενδιαφέρει.

[-Ναι.]